

XV.

Forslag til Lov

om

**Forbud mod Iværksættelse af Tvangsauktioner over
Landbrugsejendomme.**(Forelagt i Folketinget den 4. Maj 1939 af *Frits Clausen*).

§ 1.

Saa længe denne Lov er i Kraft, skal det — bortset fra de i § 2 omhandlede Tilfælde — være forbudt at iværksætte Tvangsrealisation af Landbrugsejendomme, hvortil i denne Lov henregnes de i Lov Nr. 106 af 3. April 1925 § 1 angivne Ejendomme.

§ 2.

Det skal dog være tilladt efter de hidtil gældende Regler at søge Fyldestgørelse ogsaa i Landbrugsejendomme for Skatter, der hviler paa den faste Ejendom.

Saaframt en Kreditor, der har forfalden Fordring med Pant i en Landbrugsejendom, herunder tinglyst Udlæg, mener, at Debtors Undladelse af at opfylde sine Forpligtelser over for ham skyldes ond Vilje, eller at Debitor er blevet ude af Stand til at betale paa Grund af ufornuftige eller ødsle økonomiske Dispositioner, eller at Debtors Insolvens hidrører fra daarlig eller mangelfuld Drift af Ejendommen, kan Kreditor indbringe Sagen for den Underret, hvorunder den faste Ejendom hører, med Paastand om, at han kendes berettiget til at søge Fyldestgørelse i Ejendommen uanset Bestemmelsen i nærværende Lovs § 1.

Underrettsdommeren afgør herefter ved Dom paa Grundlag af de ved Sagen fremkomne Oplysninger, hvorvidt Debtors Betalingsnægtelse skyldes nogle af de ovenfor nævnte, Debitor tilregnelige Grunde, i hvilket Tilfælde Kreditor skal være berettiget til uanset Bestemmelsen i § 1 at søge Fyldestgørelse ved Tvangsrealisation af Ejendommen efter de herfor gældende Regler.

§ 3.

De i § 2 omhandlede Sager er ikke Genstand for Anke eller Kære, og Sagerne er gebyr- og stempelfri.

Sagens Omkostninger vil som Hovedregel være at ophæve, men det kan i Tilfælde, hvor en af Parternes Paastande har savnet tilstrækkelig Begrundelse, ved Dommen